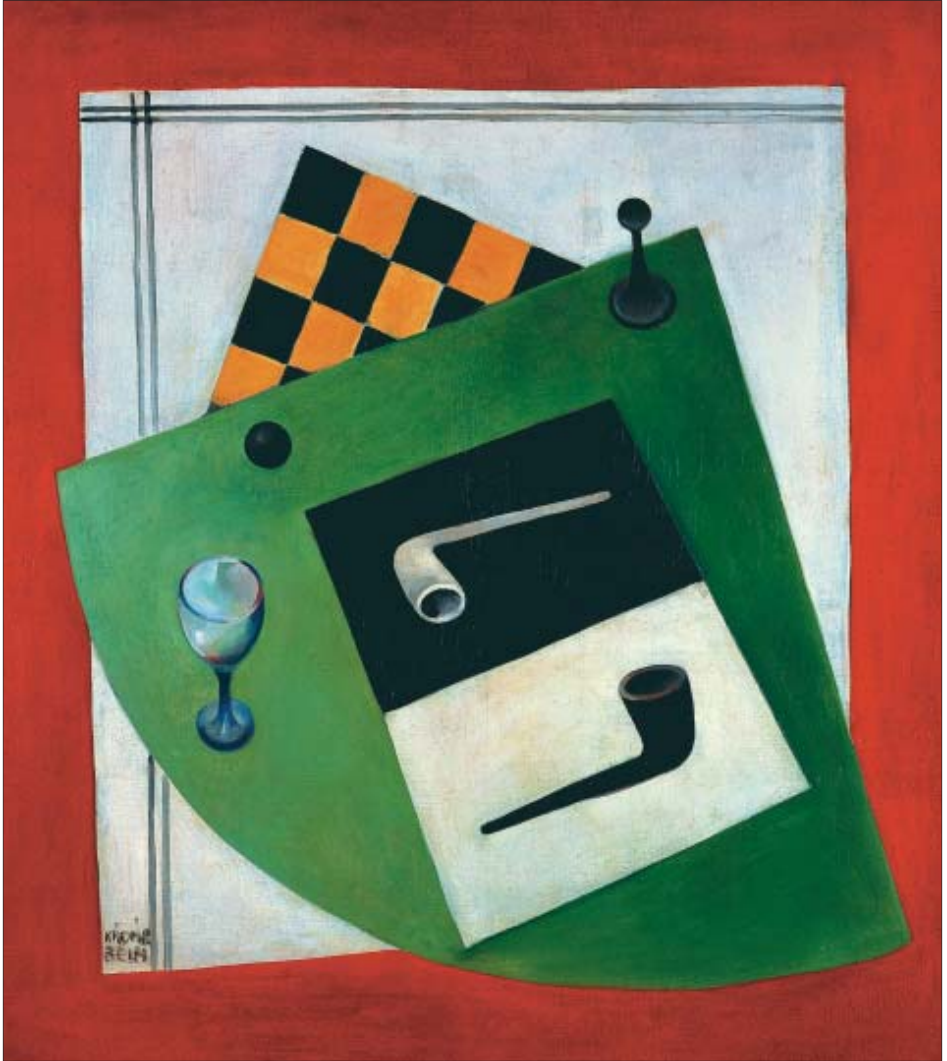

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XXIV. évfolyam 7. szám - 2015. május 20.

Emlékeztető az Iskolatanács 2015. április 14-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
Dimenzió	–	–
káró	–	László Andrea
MárkA	Kunert Mandula	Puskás Andrea
Maszk	–	–
Guru	–	Rákár Szabó Natália
MáGia	Rozs Barbara	–
Zserbó	–	Rozgonyi Emese
DolceVita	Königsberger Richárd	Königsberger József, Mészáros Andrea
ZÓNA	Báthori Cserne	Várnai Tünde
SZ-es	Mohácsi Júlia	–
JOKER	Iványi Tamás	–
VaGabond	Kratochwill Áron	–
CarpediM	–	–
L-ME	–	–
NOVA	–	–
DejaVu	Szász Nikoletta	–
HaRibo	Tremmel Márk	–
MannA	Mohácsi Erik	–
Tanerők	Diósi Alojzia, Fehér Márta, Gáti Emese, Hartmann Ibolya	

Napirend:

1: Az Egészségnap programkínálatának ismertetése:

a beérkezett felajánlások áttekintése;

körkérdés a hiányzó témákról, fókuszokról (pl. testképzavarok, a drogok közül az alkohol problémája, az egészséges táplálkozás kérdései);

sportfoglalkozások: elsősorban az egészséges mozgásformák

2. Helyzetjelentések:

A nyelvi előkészítő évről szóló kérdőív kapcsán: a kérdőív összeállítása folyamatban. Ennél a pontnál Diósi Alojzia ismertette, hogy a minisztériumtól kapott válaszlévl alapján az alternatív kerettantervünkben nagyobb érdemi változtatásokat nem tudunk kivitelezni, mert az az egész pedagógiai programunk újraengedélyezésével járna. Ám belső, minőségi változtatásokra van lehetőség.

A wifi/net használati lehetősége a Poliban: a rendszer tesztelés alatt áll, regisztrálni minden természetes személyhez köthetően három eszközt lehet majd. A 18 éven aluliak esetében a szülő tesz majd nyilatkozatot, a nagykorúak számára is nyilatkozat szükséges a regisztrációhoz, amely egyben felelősségvállalás is. A tesztüzemet a CarpediM osztály tagjainál indítják el a rendszergazdák. Ennek ideje április vége, május eleje. A tapasztalatok sokat fognak segíteni a szeptemberi általános bevezetésben. Külön kiemelte az Iskolatanács Tremmel Márk (HaRibó) szerepét a folyamat elindításában és felgyorsításában, amiért Márk elsőként regisztrálhat a rendszerbe, és a ballagásig ő is tesztelheti a wifi teherbíró-képességét.

A laikus életmentés tanegység bevezetése az iskolában folyamatban van. Ehhez kapcsolódóan a diákok képviselői jelezték, hogy számos, önvédelemre alkalmas eszköz van az iskolában a diákoknál, amelyek használatának veszélyeiről szeretnének hallani. Ehhez javaslatot tett Königsberger Richárd (DolceVita): a testkultúra-órai keretek között essen szó ezekről a veszélyekről. További problémaként jelent meg a szélsőségek nézetek elterjedése a Politechnikumban. Ehhez kapcsolódóan Tremmel Márk javasolta, hogy tantárgyi keretek között kellene foglalkozni a kérdéssel, különösen az alsóbb évfolyamokon.

3. Az éves munkatervünk utolsó nagy kérdésköre a „**Mi történik az osztályidőn?**” Fehér Márta gondolatébresztőjében felvetette, hogy bár sokféle segédanyag létezik, mégis úgy tűnik, az osztályidők tartalma elég esetleges és változó. Ismertette saját tapasztalatait a MárkÁban, amely nagy tetszést aratott, ám a diákok nagy része náluk megvalósíthatatlannak vélte ezt a programot. (Pedig lehet, hogy meglepődnének.)

Nehéz megtartani az osztályidő funkcionális szerepét, és egyben a személyes egyéni és társas szociális kompetenciák fejlesztését is az osztályidő keretein belül.

Kérte az Iskolatanács jelen lévő tagjait a tapasztalataik megosztására. A következők hangzottak el: a csütörtök 7. óra már az érdemi együttműködésre alkalmatlan, kései időpont. Egyes évfolyamokon az időkényszer miatt csak aktuális feladatok töltik ki az osztályidőt, így nincs lehetőség érdemben foglalkozni az osztályt érintő pedagógiai kérdésekkel. Javaslatok is érkeztek: nyelvi éven legyen dupla órás az osztályidő, legyen az órarendben +1 óra beépítve ún. beszélgetésre, az osztályidő legyen az órarendben korábban. Mindenképp kérjük a diák képviselőket, hogy vigyék tovább osztályukba a kérdés megbeszélését!

A következő találkozót május 12-én, az Egészségnap után tartjuk.

Tervezett napirendi pontok:

Beszámoló az iskola gazdasági évéről és terveiről – Jóri János gazdasági vezető

Az iskolai SZMSZ-ben történt változtatások elfogadása – Fekete Ádám koordinátor

Az IT-díjakról szóló szavazás

Mohácsi Júlia jelezte, hogy a következő, májusi IT-n ismerteti a Sorolóval kapcsolatos előterjesztését.

A levezetők Kunert Mandula (MárkA) és Rozs Barbara (MáGia) lesznek.

2015. április 27.

Emlékeztető az Iskolatanács 2015. május 12-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
Dimenzió	–	–
káró	–	Zentai
MárkA	Kunert Mandula	Puskás Andrea
Maszk	Tóth Marcell	–
Guru	Lukács Lea	–
MáGia	Rozs Barbara	Rozs Gergely
Zserbó	–	Rozgonyi Emese
DolCEVita	–	Mészáros Andrea
ZÓNA	Báthori Cserne	–
SZ-es	Mohácsi Júlia	–
JOKER	Iványi Tamás	–
VaGabond	Kratochwill Áron	Mentler Gyula
CarpediM	–	–
L-ME	–	–
NOVA	–	–
DejaVu	Szász Nikoletta	Kocsis Anikó
HaRibo	Tremmel Márk	–
MannA	Mohácsi Erik	–
Tanerők	Fancsaliné Nagy Marianna, Fehér Márta, Gáti Emese, Hartmann Ibolya, Matejka István	
Vendégek	Fekete Ádám, Jóri János, Kocsis Márta	

Levezető elnök: Rozs Barbara és Kunert Mandula

Napirendi pontok:

1. Az iskolai SzMSz változásai
2. Pénzügyi beszámoló
3. Az Egészségnap tapasztalatai
4. Egyebek

Napirendi ponton kívül értékeltük a három végzős tanuló munkáját. Szász Nikoletta két évig, Tremmel Márk egy évig, Mohácsi Erik az utóbbi fél évben segítette az IT munkáját. Köszönjük nekik!

1. Az iskolai SZMSZ változásai

Fekete Ádám előzetesen már kiküldte az IT-tagoknak tanulmányozásra az iskolai SzMSz-ben bekövetkezett módosításokat, amelyeknek egy része a tavalyi szervezetfejlesztés eredménye, másik része pedig a gyakorlatban történő eltérő alkalmazás miatt került aktualizálásra. Az ideiglenes dokumentumban végignéztük a változásokat és megbeszéltük azok indokoltságát.

Az SzMSz Iskolatanácsra vonatkozó része az előzőekben megszavazott átalakításokhoz képest a saját mechanizmusának meggyorsítása érdekében változtatott a q ponton. Ennek értelmében: „a döntésképeséghez a tagok egyszerű többsége (50%+1) szükséges” az eddigi 2/3-dal szemben. Az Iskolatanács egyhangúlag (33 igen szavazattal) elfogadta a módosítást.

Ezek után került sor a teljes SzMSz megszavazására, amit 32 igennel és 1 tartózkodással jóváhagytunk, aláírásunkkal hitelesítettünk.

2. Pénzügyi beszámoló

Jóri János gazdasági vezető bemutatta az Iskolatanácsnak a 2015-ös költségvetést. Szó volt az IFH összegéről, ami a 2015/16-os tanévben 468 ezer forint. Ezt különböző kedvezményekkel lehet csökkenteni. Egyik ilyen kedvezmény a 2013/14-es tanévben már ide járó diákok, illetve testvéreik részére egy 24 ezer forintos enyhítés. Továbbá lehetőség van pályázati segítséget igényelni a szociális bizottságtól, illetve a normatív kedvezményre jogosultak 12 ezer forintos tankönyvtámogatást vehetnek igénybe.

A 2014/15-ös tanévben megvalósult energetikai pályázatról is szó esett. Hosszú távon megtakarítást jelenthet a fűtés korszerűsítése, az ablakcsere, a ledes világítás és a nap-elemek használata. János megmutatott egy weboldalt, ahol nyomon követhető a Politechnikum terméinek hőmérséklete napról napra. A diákok megjegyezték, hogy bizonyos termek sokkal hidegebbek másoknál, és az átlagosan beállított 20 Celsius-fokban üldögelni egész nap nem túl kellemes.

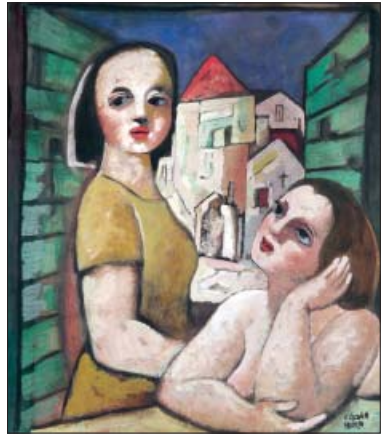
Kéréssel fordulunk az iskolavezetéshez, hogy amennyiben a megtakarítás lehetővé teszi, az átlaghőmérséklet a következő tanévtől 20 °C-ról emelkedjen legalább 21 fokra.

3. Az Egészségnap tapasztalatai

Pozitív tapasztalatainkat megosztottunk egymással. Jól sikerült rendezvény kerekedett ki belőle. Elenyésző volt az olyan programok száma, amelyekről negatív visszajelzés érkezett, többnyire jól érezték magukat a diákok. Még nem döntöttük el, hogy minden évben vagy csak kétfévente legyen megrendezve az Egészségnap. Ebben a kérdésben megoszlanak a vélemények.

A következő alkalom 2015. június 09-én lesz, amikor a tanári oldalé a levezető szerep.

2015. május 15.

Summary

The international Erasmus+’s second meeting was in Ahaus. It is a small city west from Münster next to the border of Holland. (It has about 20 000 inhabitants.) Our trip was five days long. We left from Hungary early on 15. of April and came home on 19. of April in the evening.

presented the status of their gardens. We discussed people with what profession shall we make an interview with. We also had a discussion about the measurements when we should make in the gardens. We also had creative workshops where we could paint, sew, print and draw etc.

The hosts of the meeting were the Germans and the guest were the delegations of the other six participating countries (the Netherlands, France, Italy, Turkey, Poland and Hungary). In the Hungarian team there were three student coordinators, two twelfth graders a ninth grader and two teacher coordinators. Hanna Philipp, Niki Szász, Erik Mohácsi, Niki Ábel, Bence Balázs, Flóra Horváth, Anna Geiszler, Rob Dawson.

Like on the Hungarian meeting we also had five workshops where we usually worked in groups. The other nations

So we worked a lot but it was definitely worth it because it was very useful.

Of course we were not just working there we had so many other programs to do. During the programs we travelled two times once to Münster and once to Cologne. On the last day before the departure we had a sightseeing in Dusseldorf. The various evening programs helped us to get know each other better, to make new friendships and to have lasting international relations.

Our group was always there everywhere. We really loved to be with our group

but we also got on well with the others too. The Hungarian group was there on every evening even we have made the mood sometimes. Two German girls and a French teacher said that we were the happiest group because we were always smiling and laughing at something.

If anybody is thinking about joining a group like this I only can recommend it. So at the end of all we all gained many great experiences.

Balázs Bence

First day in Ahaus (Wednesday)

The long-awaited day.

We met at the airport at 4.50. Our plane landed at Dortmund, and then we went by rented bus. When we arrived at Ahaus, in front of the school, no one was there, except, one of the German project coordinators. So we took down our packages in the school and until the meeting we had one and half hour free time. Anna and Rob went to the hotel and we tried to visit Ahaus. Then we sat down in a small but cute bakery, and it was the best time to get to know each other. From that point, it was a really good team. (In my opinion the Hungarian team was the best!)

We went back to the school, and we met with our host students, and with the other people. Then we had lunch in the school, and a few minutes later, we visited the Town Hall, where the major welcomed us, and showed a short movie about Ahaus. He was funny, and cool, not like a typical major. Then we walked back, and started the opening of the second meeting, and the first workshop. In this workshop we had to find our teammates without speaking. Every group had an animal sound, and we had to imitate it.

We collected some professions where we can make interviews about the plants. Then we voted and selected the “best or most popular ones”, with whom we have to do it. It was surprising for us, that the students had a lot of better and better ideas, everybody spoke in English and worked hard.

In the evening, we went in a cinema’s bar and had fun, but we were tired because of the journey and the early getting up, we weren’t there “too much”, just a few hours.

Szász Niki

Second day in Ahaus (Thursday)

In the second day in Germany we went to Münster which is a quite big city next to Ahaus. We travelled with bus like one and a half hour. After this we visited together one of the oldest cathedral which is St. Paul’s Cathedral. After this we went to the city hall. And of course we had a little free time to discover the city. Around two we went back to the bus for going back to Ahaus. Until late afternoon we had our workshop where we discussed in groups what kind of thing we find really important that we should measure or what kind of problems can with the plants.

It was a really useful thing, because we could talk a lot in English and everyone could say their opportunities. At night the Hungarian group was together with our hosts one of the host girl’s house. Where we actually found a bag of chips which said that is has Hungarian flavor. But actually it did not have this kind of flavor...

We played some games, listened to the music, sang, talked, and we showed, what is the Hungarian rollicking music. And they liked some of these...

Ábel Niki

Third day in Ahaus (Friday)

On Friday we met in the local school than went to Cologne by a rented bus. The journey was a bit long, but we were speaking with others so it was fun.

In Cologne the whole group separated into three smaller sections. Each minor group got a tour guide who exhibited the city.

After that we had about four free hours to spend. The Hungarian team stucked together, found a nice place to eat, walked around, so did typical tourist things. Unfortunately we only could see the dome from outside because Angela Merkel was visiting it (she had a memorial service for the victims of the Germanwings plane crash) and everything was shut down.

In the way back to Ahaus many of us fall asleep in the bus. Being a tourist is kind of tiring.

In the evening some Polish, French, German and of course Hungarian people went to play game of bowls. We talked a lot, got to know each other better and we (Hungarians) even had a game with a Polish girl against the German delegation and a few French guys. It was quite tight but finally we won.

As I take it, it was a cheerful and active day!
Philipp Hanna

Fourth day in Ahaus (Saturday)

Finally, this day we had some time to sleep and we were only ordered to the school at 10 o'clock. We had a double workshop which was organized by the German school and it was the creative workshop part of the meeting. We were offered many possibilities for example we could make a print, a painting or make an interview with other students. After we finished our productive work we had lunch in the school. It was only soup,

tomato soup for or "Hungarian Gulyas Soup" but as a Hungarian, I can surely tell, it barely had anything to do with our real Gulyás. After the workshops and lunch we had a short walk in the town centre then we had free time till the evening.

Personally, I had a BBQ with the family in their garden then I had a small rest in my room. Later on we cycled to the house of another Hungarian host where we gathered with all the Hungarians and spent some nice time with the German hosts. After a couple of hours we moved back to the school where we had the farewell party organized for us.

Mohácsi Erik

Fifth day in Ahaus (Sunday)

We woke up early about quarter to seven. We packed our stuff and we met in front of the school at eight o'clock. We travelled about two hours with the Turkish team by bus to the airport of Düsseldorf. We said goodbye for them because they airplane is took off about eleven o'clock. After the farewell we put in our luggage to the left luggage office and we went to the city centre by train. The sightseeing was very interesting. We were in a church. That church was very unique because it was a modern church in an old building and they only used the half building the other half was a café. Then we were in a park and we walked around the park and the city centre. We went to eat in a restaurant and finally we went back to the airport. In the airport at the check in we met a Hungarian employer which was very funny. We got on the airplane where everybody was very exhausted therefore we slept on the plane. Our plane landed about eight o'clock. It was the worst moment in the whole journey because we had to say goodbye to our team.

Horváth Flóra

Séta a pesti zsidónegyedben

Már alig vártuk, hogy beköszöntsön a tavasz, a jó idő, és lehessen egy kicsit sétálni. Szavazással dönt el a séta útvonala. Közkívánatra Budapest pesti oldalán, a részben felújított zsidónegyed (a VII. kerület belső részét) látogattuk meg.

Az Astoriánál gyülekeztünk. Már a kezdetekkor látható volt, hogy az időjárás nekünk kedvez. Egy nagyon jó hangulatú, kedves, érdeklődő csapat állt össze.

Első állomásunk a Dohány utcai zsinagóga volt. Megismerkedtünk a pesti zsidóság középkori és újkori mindennapjaival, szokásaival. A Dohány utcában megnéztük a nemrégiben felállított emlékfalat. Itt „bekukkanthattunk” a második világháború alatt emelt pesti „nagy gettó” életébe.

Továbbhaladtunk a Kazinczy utca felé és megnéztük a mikvét. Minden kultúrkörnek megvan a saját szokásrendje. A mikve mellett, hogy rituális fürdő, vallási találkozási hely is. Kis pihenő következett a Kazinczy utca ortodox zsinagógájának lépcsőjén. Éppen szombat volt, tehát nem nézhettünk be.

Innen pár saroknyira bementünk a mára híressé vált Gozdsu udvarba. Ma inkább vásári forgatagáról, luxuslakásairól híres az udvar. Gozdsu Manó – a Monarchia híres jogásza – alapította az eredetileg raktáraknak, egyszerű kereskedelmi szállásoknak szánt épület- és udvar-együttest. Nagyon kevés ilyen hely van a világon, ahol egységes építési stílusban, két utcát összekötve, hét udvaron keresztül lakóházak és kellemes belső terek húzódnak.

A Király utcába kiérve, elmentünk megnézni a háború alatt épített gettó egyik felújított falszakaszát. Egy nagyon rossz állapotban lévő gangos ház hátsó kapuján keresztül lehet megközelíteni a „falat”, amely a háborúban elválasztott, szeparált.

A Wesselényi és Rumbach Sebestyén utca sarkán található apró tér Carl Lutzról kapta a nevét. Itt megemlékeztünk a „Világ Igazai”-ról, az embermentőkről.

Utolsó állomásunk a Rumbach Sebestyén utcában volt. Itt kívülről rácsodálkoztunk a „kis zsinagóga” (status quo ante) csodaszép épületegyüttesére. Az utcán haladva beszélgetés közben valódi botlatóköveket láttunk, és emlékeztünk azokra, akikre már csak ezek a kövek emlékezhettek.

A séta végén a „nagy zsinagóga” emlékező fűzfájánál vettünk búcsút egymástól és a pesti zsidónegyedtől. (A szomorúfűzfára emlékeztető emlékmű levelein a holokauszt mártírjainak neveit örökítették meg.)

Nagy Durranás!

Sokan sokszor elmondjuk azt a frázist, hogy együtt lenni jó. Ennél csak egy jobb van, ha időről időre át is élhetjük.

A Nagy Durranás tipikusan ilyen együttlét, amikor tanár, diák, fiú, lány egymást segítve / támogatva halad a közös cél felé: élményekkel és izomlással gazdagabban megvacsorázni. Büszkén jelenthetjük, hogy elértük a célunkat.

A tavaly tavaszi Durranás mintájára ismét biciklikkel és kenukkal vágunk neki, ezúttal a Tisza-tó és környékének felfedezésébe. Szombaton és vasárnap is bőven lehetett bringázni és evezni, aki pedig valamilyen véletlen folytán nem fáradt el, még mindig focizhatott egy nagyot vagy segíthetett a vacsora előállításában, melyet most kivételesen mi készítettünk el. Bár a kilométereken kívül még az időjárás is megpróbált minket, semmilyen téren sem vallottunk szégyent.

A közös éneklés-beszélgetés sem maradt persze el, de az esti takarodó mintha könnyebben ment volna...

A hangulat végig kiváló volt, nem néztem utána, de biztos vagyok benne, hogy soha ennyi szóvirág nem nyiladozott a résztvevők ajakán. :-)

A vasárnapi bőségtál pedig – ami a Poliban várt – még a legjobb fantáziával megáldott emberkéket is lenyűgözte.

Köszönet mindenkinek, aki valamilyen szinten segítette az idei Nagy Durranás létrejöttét! Reméljük, jövőre is találkozunk veletek és még rengeteg új arccal!

Kapi Marci, át- és túlélő

POLI/PIKNIK

2015. **május 29**-én, pénteken 16 órai kezdettel
 ünnepeljük a Politechnikum megalakulását egy piknikkel.

Feltétlen számítunk rád és családotodra!

programok:

/ szabadulószoba

/ koncertek (Puszi együttes, Görbe Bögre)

/ gyerekjátzó

/ főzés

/ napozás

helyszín: a Poli udvara (IX. ker., Vendel u. 3.) www.poli.hu

MÁSIK SZÍNHÁZ

Tauno Yliruusi Börtönkarrier komédia két részben

VALTO	.Borzák Boldizsár
ANNELI	Majer Mirtil
SANTERI	Kovács Attila
MINISZTER	Frank Dániel
IGAZGATÓ	Vadász Bence
LULLAN	Gröbler Zsuzsa
INKERI	Dobrádi Lilla
KIRSTI	Vonnák Fanni
HARRI	Tózsér Kristóf
KÖNYVELŐ	Majer Mirtil
I. RENDŐR	Balázs-Piri Noémi
II. RENDŐR	Csókási Dóra
I. REVIZOR	Kunert Mandula
II. REVIZOR	Csókási Dóra
LELKÉSZ	Balázs-Piri Noémi
BŐRÖNDÖS EMBER	Kunert Mandula
ÉKSZERÉSZ	Dobrádi Lilla
SZOBORBIZOTTSÁG ELNÖKE	Kunert Mandula

Zene .....

Buena Vista Social Club	
Technika	Orosz Dávid, Tóth Bertalan
Asszisztens, jelmez, sűgás	Jakab Judit

Rendezés .....

Majer Tibor

Bemutató: 2015. május 27-én (szerdán) 16:00 órakor
 a Közgazdasági Politechnikum színháztermében (1096 Bp., Vendel u. 3.)
 További előadás: (hamarosan...)

[web: masik.poli.hu - e-mail: masik@poli.hu]

IRODALMI HÁZIVERSENY

MÁRCIUSI MEGOLDÁSOK

1. Pénz beszél

Magyarázat	Kulcsszó	Szólás
bevételelre számíthatunk	ház	Pénz áll a házhoz
minden rosszat tudnak róla	rossz	Ismerik, mint a rossz pénz
nagyon gazdag	bőr	A bőre alatt is pénz van
nagy vagyon, gazdagság	kincs	Dárius kincse
gyorsan sok pénzt keres	ablak	Az ablakon ömlik be a pénz vkinek
egyáltalán nincs pénze	fitying	Nincs egy árva fityingje sem
nem kell rá sajnálni a pénzt	megér	Minden pénzt megér
a pénz hatalmát szereti	aranyborjú	Körültáncolja az aranyborjút
nagyon sok pénzt kap	üt	Sok pénz üti a markát
zsugori	fog	Fogához veri a garast

2. Kakukktójás – A sorba nem illő szavak és a választás indoka:

A hét szó egyházi rangot jelent, a *káplár* katonai kifejezés.

Mind fűszernövény, csak a *bojtorján* gyomnövény.

A *kvártély* kivételével (ami lakást/szállást jelent) katonai eszközökről, fegyverekről van szó.

A *csicsóka* föld alatti ehető gumó, a többi fán, bokron termő gyümölcs.

A *trojkát* havon húzzák, a többi közlekedési eszköznek kereke van. 10 pont

3. Népszokások

Név	Névnep	Tevékenység
András	Nov. 30.	Csillagszedés
Borbála	Dec. 4.	gyümölcsfaág vágása
Iván	Jún. 24.	Tűzugrás
Katalin	Nov. 25.	almaevés
Mária	Aug. 15–szept.8.	a téli ruhák szellőztetése
Máté	Szept. 21.	búzaszentelés
Miklós	Dec. 6.	harangütés
Orsolya	Okt. 21.	a káposzta betakarítása
Sándor	Márc. 18.	a tavaszi gabona vetése
Zsuzsanna	Febr. 19.	a szántás előkészítése

4. A tulipán keleti virág (szövegértés)

A tulipán a 16. században került Európába.

A hirtelen megnövekedett keresletet a hirtelen fellobbanó divatőrület okozta.

A divatláz hatására szinte mindenki elkezdett a tulipánnal foglalkozni Hollandiában: az iparos, a kereskedő, a földműves, a magánember.

A tulipántőzsdék holland városok fogadóiban létesültek.

Üzletkötéskor az írnokok és a jegyzők okiratba foglalták a kötéseket, majd áldomást ittak rá.

A divatláz higanyoszlopa rohamosan süllyedni kezdett, azaz a divathullám gyorsan elült, a tulipán divatja hirtelen elmúlt.

A tulipántőzsdé összeomlásának folyamata: nagy kínálat, kis kereslet, árzuhanás.

A „fizetési haladék, türelmi idő” szakkifejezése a moratórium.

Rembrandt a 17. században élt festőművész volt.

A szöveg eredeti címe: A tulipánőrület.

Megfejtők:

**HARSÁNYI ANDRIS (DIMENZIÓ), KAPALA-HAVAS MAJA (KÁRÓ),
 KOMJÁTHY DÁNIEL (KÁRÓ), KORMOS BENEDEK (DIMENZIÓ),
 MAGYARI SEBESTYÉN (KÁRÓ), SIPEKI DÁVID (DIMENZIÓ),
 SZAKÁL ANETT (MÁRKA), SZOTA MARTIN (MASZK)**

Májusi forduló

LEADÁSI HATÁRIDŐ:

2015. MÁJUS 27.

1. Válaszd ki, melyik hasonlatba melyik szó illik az alábbiak közül: áhítatos, ballag, becsukja, boldog, él, fiatal, hájas, húzza-vonja, kövér, meghízott, nézdegél, öreg, pendül, sovány, üldögél. (Nem kell mindegyik szót felhasználnod.) Utána írd a hasonlatok mellé a szólások jelentését. (12 pont)

....., mint Márton lúdja.
 ..... , mint Gyurka az ajtót.
 ..... , mint vak Pista a gödörparton.
 ..... , mint a palócok Máriája.
 ..... , mint Marci Hevesen.
 ..... , mint a Szent Péter szamara.

2. Nevek az irodalomban (16 pont)
 Rendezd az alábbi oszlopok neveit aszerint, melyik hős melyik szerző mely művében szerepel.

Nevek	Szerzők	Műcímek
Áts Feri	Arany János	A Gézagyerek
Baló Ágnes	Babits Mihály	A helység kalapácsa
Bence	Fekete István	A néhai bárány
Cecey Éva	Gárdonyi Géza	A Pál utcai fiúk
Gyurica Miklós	Háy János	A test angyala
Kopjás István	Jókai Mór	Az arany ember
Köves Gyuri	Katona József	Az ötödik pecsét
Ladó Gyula Lajos	Kertész Imre	Bánk bán
Melinda	Kosztolányi Dezső	Egri csillagok
Noémi	Mikszáth Kálmán	Fogság
Rózsika néni	Molnár Ferenc	Gólyakalifa
Sárbogárdi Jolán	Móricz Zsigmond	Pacsirta
Szemérmes Erzsók	Parti Nagy Lajos	Rokonok
Táborny Elemér	Petőfi Sándor	Sorstalanság
Uri	Sántha Ferenc	Toldi
Vajkay Ákos	Spiró György	Tüskevár

3. Ki volt az alábbi tevékenységben első? (12 pont)

A budapesti állatkert alapítója és első igazgatója: ..... (János)

A matyó babák első készítője: ..... (Borbála)

Az első hivatásos tornatanító Magyarországon: ..... (Vilmos)

Az első Kodály-iskola szervezője: ..... (Márta Ilona)

Az első magyar játékfilm készítője: ..... (Béla)

Az első magyar női golfbajnok: ..... (Erzsébet)

Az első magyar nyelvű hírlap szerkesztője: ..... (Miklós)

Az első magyar szintársulat igazgatója: ..... (László)

Az első magyarországi óvoda alapítója: ..... (Teréz)

Az első orvosnő, aki a budapesti egyetemen végzett: ..... (Sarolta)

Cooper regényeinek első magyar fordítója: ..... (Mária)

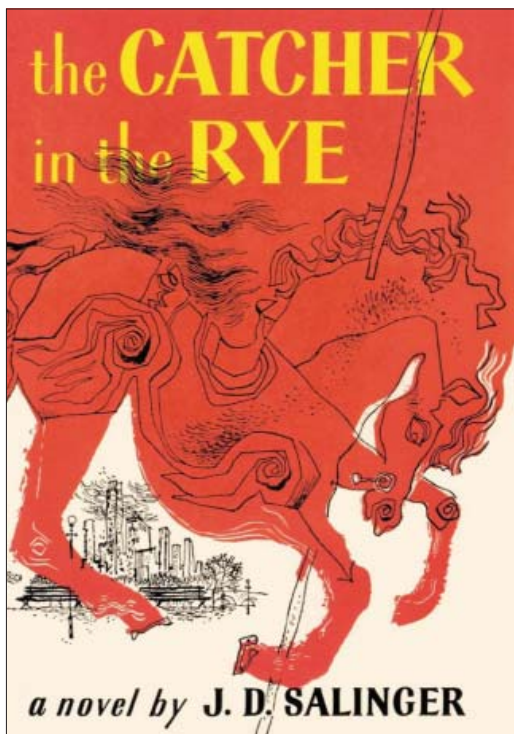
Színész, aki először szólalt meg a Nemzeti Színház színpadán: .....(Márton)

1000 pontos röpi

2015. május 22.

Közgazdasági Politechnikum

Zabhegyező reload: Rozsban a fogó

Nyilván mindenki azt fordít le, azt énekel és játszik el, azt fest és forgat újra, amit akar. Akkor is, amikor Szűcs Judit elénekli a *Doors Light my fire*-jét, amikor Sylvester Stallone újraértelmezi a *Két féldió a pokolban*-t, és akkor is, amikor egy Jimi Hendrix nevű zseni lehajol a porba, két ujjal felcsippent egy ismeretlen, *Wild Thing* című tingli-tangli dalocskát, majd utánozhatatlanul nagyszerű, forradalmi indulóvá teszi. És persze mindenki azt mond, amit akar. (Én is.) A *Zabhegyező* és a *Rozsban a fogó* és a *Catcher in the rye* Holden Caulfieldjai is. Illetve ők nem. Ők kénytelenek voltak eltűnni, hogy Salinger és fordítói szavakat adjanak a szájukba, s hogy e szavak által megszülethessenek. Ha nem túrték volna,

nem születnek meg, de hogyan ellenezhetne bármit is olyasvalaki, aki nem születetett meg, s főleg hogyan ellenezhetné bárki is a saját születését? (Pláne a fogantatását.) Tehát az új Holden Caulfield sem tiltakozhat világra jötte ellen, a régieknek meg semmi joguk megtiltani neki, és semmi okuk ágálni ellene, pláne hogy mindhárman egészen más mondanak. Egy magyarított főhős hasonlíthat az eredeti angol nyelvű mű hőisére (hol többé, hol kevésbé), de nem lehet ugyanaz. Ahogy maga a regény sem. Képtelenség. Tehát azzal az állítással sem érthetek egyet, hogy a *Zabhegyező* újrafordítása szentségtörő lenne. Hülyeség. A művészetben – melynek egyik alapvető lényege a lehető legteljesebb szabadság – nem létezhet szentségtörés, mert nem létezhet szentség, bálvány, sérthetlenség sem. És azt hiszem, a *Zabhegyező*nek éppen a szabadság hiánya volt a gyengéje. Eddig, a *Rozsban a fogó*ig.

Egy idegen nyelvű országba adoptált regény sikere ugyanannyira a fordítás sikere is, mint az eredeti műé. Ezt a sikert nem feltétlenül az eredetivel való minél nagyobb hasonlóságával, inkább az újragyúrt mű saját értékei révén érheti el. Hitelessége, szeretetlensége, olvasmányossága, egyebek révén. Én azt mondom, a *Zabhegyező*nek, vagyis a Gyepes Judit-féle fordításnak ez sikerült a maga idejében, független attól, hogy mennyire adja vissza az eredetit. Sőt, azt mondom (kipróbáltam), ma is sikerül. Akárcsak, teszem azt, egy-egy olyan eredeti műnek, mint az *Egri Csillagok*, az *Ábel a rengetegben*, vagy *A gyertyák csonkig égnek*. Pedig ezek éppen annyira „elavultak”, mint a *Zabhegye-*

ző. Mégse írjuk újra őket, merthogy jaj, szegény kölyköket még megterheli az a sok ódi-
 vatú kifejezés.

Az eredetivel való azonosságnál fontosabb kérdés, hogy a fordítás mint mű, jó-e. S ennek nem mérője, hogy bármilyen szubkultúra nyelvéhez közelebb tudjuk-e hozni. Hiszen ugyanezen indokkal az anyanyelvünkön íródott régi remekműveket is újra-fogalmazhatjuk (például a *Catcher in the rye*-t angolul), nehogy olvasásuk során kies-
 sünk egy időre saját világunkból, miközben ezzel az irodalom egyik lényegétől foszt-
 juk meg magunkat, nevezetesen a távolabbi világokba, időkbe való kalandozástól. Igen,
 van, hogy a történetek éppen a saját világunkban tartanak, ez is szórakoztató és tanulsá-
 gos, ha jó a mű. A *Cather in the rye* ezt tette a maga idejében, miképpen a *Zabhegyező*
 is, legalábbis ha a negyvenes-ötvenes éveket egy korszaknak nevezhetjük a hatvanasok-
 kal. Ma pedig már – mint kortanú – utaztat a saját díszletei révén. A ráncfelvarrás nem
 késlelteti a halált, hosszú életet sem ígér, csak suta kísérletet tesz a fiatalság konzerválá-
 sára, amire a valódi szépség nem szorul.

Sok vita folyik manapság az új fordítás, Barna Imre **Rozsban a fogója** körül, s e vi-
 ták túlnyomó részét a nyelvezetével kapcsolatban vívják. Mennyire modern és mai ez,
 mennyire elavult és régies az. Pedig hát szerintem teljesen világos, hogy az értékét ilyen
 alapon nem lehet megmérni. Kit zavar például Dumas *Három testőr*ének olvasása köz-
 ben, hogy D'Artagnan így szól szíve hölgyéhez: „Ha beleláthatna a szívembe, annyi kí-
 váncsiságot látna benne, hogy nyomban megszánna, és annyi szerelmet, hogy tüstént

kielégítené kíváncsiságomat.” Sokkal furcsább lenne, ha azt mondaná: „Vágod, hogy beléd vagyok zúgva? Akkor mondd már meg, mi van, mert szétbasz az ideg.” Mert nem vagyunk hülyék, tudjuk, hogy a tizenhatedik században más nyelven beszéltek a népek, mint manapság. És azt is tudjuk, hogy a negyvenes-ötvenes években is. Miért zavarna ez? Mért kéne azt az érzetet kelteni az olvasóban, hogy Holden Caulfield 2015-ben New York helyett Budapesten flangál? Ha valami indokolja az újrafordítást, az nem a nyelvezet

modernizálása, legfeljebb a *Zabhegyező* nem elég jó szövegisége. És be kell valljam – annak ellenére, hogy remek, élvezetes és igenis katartikus olvasmányom volt annak idején Gyepes Judit *Zabhegyezője* –, magam is azt gondolom, garmadával találni benne indokolatlan eufemizmust, suta nyelvi megoldásokat, és nemcsak a mai, de a korabeli fiatalság szlengjétől is idegen kifejezéseket, amelyek helyenként akasztják, döcögőssé, sőt kifejezetten gázossá teszik a szöveget. Szerintem a *Rozsban fogó* sokkal lazábban nyúl az eredetihez, s ez nagyon is jót tesz a mesének. De ne feledjük, hogy egy szabadabb korban, szabadabb társadalomban született, mint a *Zabhegyező*, amikor is a szocialista erkölcs köznyelv-felfogása az irodalmi életet is gúzsban tartotta. Ennek tudatában valóban szükség volt egy dögös újrafordításra, de könyörgök, azt az érvet felejtjük már el, hogy modernizálni kellett, mert ha ez a vélemény nagyon eluralkodik olyanmilyira haladó irodalmi életünkön, akkor Ábelre hamarosan edzőcipőt, nirvánás pótlót adunk és gördeszkára állítva küldjük a rengetegbe, ahol rapelve és a mobiljával világitva oltja majd a medvéket és román pandúrokat. Viszont azt vitatnám – a már említett okból –, hogy a negyvenes-ötvenes évekbeli helyett a mai szleng és köznyelv használata szerencsés ötlet volt a *Rozsban a fogó* kapcsán. De mondjuk, hogy elfogadom. Akkor hogy történhet meg, hogy a „csajsi” bekerül a szövegbe? Ilyet szépségszalonokban csevegő, fiatalosnak látszani akaró anyukák és bohókás tinilány-sorozatokat szereplői mondanak. (De csak mert utóbbiak szövegét előbbieik írják.) A mai valódi szlenget beszélő kölkök ugyanúgy nem használnak ilyen – már pusztán csengésük alapján gáznak tűnő – szavakat, ahogy semmilyen korok semmilyen valódi, élő szlengjét beszélő generációi sem. Ők ugyanis „agyfaszt” kapnak tőle. A csaj eleve szleng-szóként a cigányból érkezett a magyarba, s becézése simán csak nyafogásnak minősül a jassznyelv autentikus szülőhelyein, ahova tartozónak én Holdent érzem, nemcsak a *Zabhegyezőben*, de a *Rozsban a fogóban* is. A „homár”-ral majdnem ugyanez a helyzet, amerikai családi filmek férfiasan jóképű szereplői használják, kiknek homofóbiáját a rendező és a forgató-

könyvíró még a tréfa, a jó ízlés határában belül kívánja tartani, úgy, hogy azért fenntartsa a macsóság látszatát. A *Zabhegyező* Holden Caulfieldja azonban nem akar semmiféle határon belül maradni, s azt kell mondjam, a *Rozsban a fogó* Holdenje sem, bármennyire is más, mint ötven évvel idősebb bratyoja. Nekik éppen a határ áttörése, az asztal felrúgása, az esküvői torta széttaposása a céljuk. Ők egy másik kor Holdenjei, „a mai tinédzserek problematikáját nem ők fogják megfogalmazni, mert lövésük sincs a jelen kétségeiről, nehézségeiről, küzdelmeiről”. (Hogy kedvenc magyartanáromat idézzem.) S ha csak új köntösbe öltöztetjük a régi embert (teszem azt), akkor nemhogy közelebb kerül, hanem egyenesen érthetatlenné és nevetségessé válik. Tehát a fordítás megújítása nem elég. Holden hiába használ mai szavakat, mai szlenget, attól nem kerül közelebb a mai fiatalokhoz, ahhoz új regényt kell írni.

De a régi Holden már csak azért is más, mert ő egy „fogalmazószeni”, egy leendő író, aki szívesen és sokat trágárkodik, ám nemigen vét nyelvtani hibákat. Ehhez képest az új Holden konkrétan nincs tisztában az anyanyelvével. Vagyis egy jó dumás, szlengben, de frappánsan fogalmazó Holden utódeként egy helyenként Barbie-szlenget beszélő, más-hol egy kültelki autónepper nyelvi készségével bíró Holden született. Lehet, hogy ez közelebb áll a mai korhoz (attól tartok, igen), de ilyen alapon – hadd legyen kicsit szélsőséges – *Cyranót* Majkába oltva kéne közérthetőbbé tenni. A szleng nem faragatlanság, hanem a nyelvi játékosság utcai, hétköznapi megtestesítője, s a nyelv alakulásának kovársa. A nem író, sosem publikáló nyelvész-tréfamesterek palatáblája. A beszélt nyelv, amit együtt alakítunk, s amiben nem gyökereznek meg a nem igazán kifejező, szellemtelen és öncélúan jópofizó szavak, csak ideig-óráig keringenek bölcsészkarok, tévéstudiók büféiben, szépségszalonokban, és magániskolák szülői munkaközösségeiben.

Igaz, a *Zabhegyező*ben több ilyen fülsértő szó-félrefordítást találunk, illetve sokszor éppen az a baj, hogy túlságosan lefordítja, jellegtelenné teszi a szót (például a sztriptíz táncosnőt vetkőző lánynak nevezi, hát ez kész), mégis korhűbbnek tűnik a szövege, mint a *Rozsban a fogóé*. Viszont a *Rozsban a fogó* jobb regény. Sőt, sokkal jobb regény.

Hát... nem így kezdtem a durrogást, de közben meggyőztem magam: megérte újrafordítani. Jó lett. Jobb lett.

Berta Zsolt

Bezárt vasárnap

Él, élt, élet, élő, élő halott, halott élet – Iván Iljics. Él, éles, éleslátás, látni és láttatni is talán. Látni, láttatni, megmutatni, bemutatás, képmutatás, szerep, szereplehetőség: elszalasztotta. Mindet. Szegény. Lehetett volna oktató, de egy viszonylag ártalmatlan írása miatt megorrolt rá egy öregedő nyelvész prof. (Ezek a nyelvészek amúgy fiatalon is öregek, nem is értette, hogy áldozhatja valaki az életét olyan problémáknak, hogy hogyan lesz a malinából málna.) Ő meg már két és fél napja nem evett, és vasárnap volt, a bolt se volt nyitva. Szombaton még nem tudta, hogy sör helyett inkább ennivalót kellett volna venni, meg aztán el is felejtette. A feje meg fáj, nem bírta az éhezést, és akkor jött ez a vers. Csak úgy kiszakadt belőle, ahogy mindenki képzeletben elvárja egy igazi költőtől. Először csak arra gondolt, mennyire sajnálatra méltó, hogy senkije sincs. (Persze, csinált már más is úgy, mintha se rokona, se ismerőse nem lett volna, közben meg mindenki a kegyét kereste.) Neki meg tényleg se apja, se anyja, se kése, se kenyere. Kezdte egyre jobban beleélni magát, rágta a bajsztát, ökölbe szorította a kezét, kicsi, csontos ökle volt, mondták is, hogy amolyan aszténiás alkat. Isten, haza, család – miről beszélnek ezek? Talán, ha ezen a ponton abba hagyta volna, akkor nem jutott volna el az ördögig meg a halálhozó fűig. Mindegy. Az orvosok is csak gyötörték, jó lett volna egy feleség, aki csak rá figyel, egy szívéhez dörgölőző kisgyerek. Ja, ez a gyerek-dolog is! Se apa, se gyerek, pedig jó lett volna legalább valamelyiknek lenni! Vagy lehetett volna oktató. Mindegy. Nem kellett volna megírni azt a rohadt verset! Ha nincs vers, nincs baj – a baj csak az, hogy egy ponton túl az éhes vers már önmagát írta. Ha legalább az a nyavalyás bolt nyitva lett volna!

Hargitai Bea

Megnyílt a József Attila Emlékhely a Gát utcában

Egy félreeső ferencvárosi utcában született a 20. század egyik legfontosabb magyar költője – bár sokat változott előnyére, a Gát utca még mindig nem tartozik a város legfelkapottabb környékei közé. Az utca elején álló egyszintes házban kicsi, de annál érdekesebb emlékszoba nyílt, amelyet minden irodalomrajongónak legalább egyszer látni kell.

József Attila életműve elválaszthatatlan Ferencvárostól. Erről a környékről sétált, sőt, valósággal robbant be a magyar irodalmi életbe a mindössze húszéves költő, hogy bő egy évtized alatt olyan jelentős életművet hagyjon hátra, amelyet kevesen.

A kiállítás József Attila életútját, egyben az idő kérdését járja körül – mindez az évgyűri motívumát használó, rendkívül ötletes interaktív eszköz és a fölötté elhelyezett eredeti Doxa köré épül.

A Miniszterelnökség és a kerületi önkormányzat támogatásával, a Petőfi Irodalmi Múzeum (PIM) szakmai segítségével létrejött kiállítóhely számos érdekességet rejt, így például megtaláljuk itt a költő eredeti pénztárcáját, cigarettatartóját és ceruzáját. A PIM-ben őrzött eredeti kéziratok hű másai is láthatóak a falakon, az egyik tárolóban pedig feltűnik egy – szintén rekonstruált – hintaló is, amelynek korabeli elődjét, a kis Attila egyetlen játékát ő maga darabolta fel tüzelőnek. Erről a momentumról így emlékezett nővére: „A kisfiúnak ez a fehérlő áldozása mélységesen meghatotta mamát. Ma is előttem van az arca, amint végigcsurog rajta a könny, amikor tüzet gyújtott belőle a paprikás krumpli alá.” Az egyik érintőképernyőn végigkövethetjük József Attila ferencvárosi életének színhelyeit is. Nem kevés volt ezekből, a szegénységben élő család folyamatosan költözni kényszerült, így összesen 19 helyen élt a kerületben. Sok helyen lakott, de igazi otthona talán sosem volt. A kis teremben a költő szinte egész életútja végigkövethető, a kiállított tárgyakkal, a kevés, de jól kiválasztott idézettel és az interaktív eszközökkel pedig meglepően sok időt lehet eltölteni.

Itt, a Gát utca 3. alatt található szerény, egyszintes házban született tehát József Attila; nem tudjuk, hogy pontosan melyik lakásban, valószínűleg az emeleten, de talán nem is ez a fontos. Három hónapnál többet nem élt itt, mégis, ebbe az egykor még külvárosi házba minden irodalomrajongónak legalább egyszer el kell zárán-dokolnia.

Forrás: <http://welovebudapest.com/elmeny.kultura/megnyilt.a.jozsef.attila.emlekhely>

Az idei középszintű írásbeli érettségi vizsga egyik választható szövegalkotási része magyar nyelv és irodalom tantárgyból az alábbi feladatot tartalmazta:

Egy mű értelmezése

Bodor Ádám (1936-) prózájának egyik jellemző vonása az elszemélytelenedett emberi kapcsolatok groteszk megjelenítése. Milyen megoldások juttatják érvényre ezt a szemléletmódot az Állatkert című novellájában? A művet értelmező kifejtésében figyeljen az alaphelyzetre, a családtagok viselkedésére, az elbeszélői hang stílusára és mindezek viszonyára!

Bodor Ádám: Állatkert

A gépkocsiból hárman szálltak ki: Kovács Wladimir, szóke kefefrizurás, zakóban, nyakkendősen, ötvenen valamivel felül, Kovács Vili, szóke, sima hajú, vászonnadrágban és tornaingben, ötvenen valamivel felül, és a Kovács Wladimir felesége. A kocsí, amely farán EU jelzést viselt, ott maradt mögöttük a parkolóhelyen.

Elhaladtak egy sövény mellett, ami mögül sörösuvegek koccanása hallatszott, majd betértek a fák közé, ahol az avaros térség sétánnyá keskenyedett egy nyíl alakú zöld tábla alatt, amire ez volt kiírva: „Az állatkert felé.”

Kovács Vili Kovács Wladimir mellett haladt, és halkán azt mondta:

– Elég lett volna, ha csak ketten jövünk.

– Nyugodt lehetsz – mondta Kovács Wladimir jó hangosan –, egy vak hangot sem ért, és nem teszi magát. Ugye? – Kovács Wladimir felesége elmosolyodott, amivel azt kellett hogy jelezze, hogy tényleg nem ért semmit.

– Mert egyáltalán nem valami hangulatos dolog – mondta Kovács Vili.

– Kellemes kis erdő – mondta Kovács Wladimir, mint aki fölfedez valamit. – Kellemes kis erdő, liget, népliget, kis pagony, de esküszöm, nem emlékszem rá. Te emlékszel arra, hogy itt fák voltak, mert én nem, egyáltalán.

– Emlékszem – mondta Kovács Vili.

– Az utcára sem emlékszem, a restire sem. Semmire.

– Én nagyon is jól emlékszem – mondta Kovács Vili.

– Egészen egy bájos, csinos, kedves, nyugodt kis hely, egészen sikerült kicsi dolog. – A kapu elé értek. – Ó, én majd fizetek.

– Tessék – mondta Kovács Vili, és előre engedte a sógornőjét.

– Miért vagy ideges? – kérdezte Kovács Wladimir.

– Na menjünk – mondta Kovács Vili.

– Miért vagy te ideges egy ilyen nyugodt helyen?

– Azért – mondta Kovács Vili –, mert amikor idejövök, egyből elfog az idegeség, és nagyon jól tudom, hogy mitől van.

– Merre megyünk?

– Arra – mondta Kovács Vili, és elhaladtak a tengerimalacok, a fülesbaglyok, a mosómedvék és a réti sasok ketrecei előtt.

A dingókutyáknál Kovács Wladimir megállt.

– Egy ilyet elfogadnék – mondta –, de azt hiszem, ezekkel foglalkozni kell, másként teljesen elvadulnak. És meg kellene szokni azt a vadszagukat is. Nekem pedig nem nagyon van időm. Érzed ezt a szagot?

– Na gyere, most már mindjárt ott vagyunk.

– Egészen kellemes kis hely – mondta Kovács Wladimir.

– Azt majd meglátod – mondta Kovács Vili.

– Érzelmes kis kölyök voltál te mindig. Kicsi érzelmes takonypóc, dilisen érzelmes.

– Dilisen, igen? – Kovács Vili egy lépéssel járt bátyja előtt, aki mögött felesége is lemaradt kissé.

– Na nézz csak oda – mondta egyszer csak Kovács Vili, és előremutatott, ahol három sétány találkozásánál kialakult az állatkert főhelye. Magas, hegyesen végződő vasrudakból szerkesztett kerítés mögött keleti stílusban épített, csempezett falú épület állott, egy-ötven magas, egy-ötven széles bejáratral. Kívül a felirat: Leo leo. Oroszlán. – Na látod?

Kovács Wladimir az oroszlánt figyelte, amely kissé félretartott, meg-megránduló fejével, hátsó lábát fájósan húzva sétált körbe a kerítés mentén.

A fűben ülő férfit akkor pillantotta meg, amikor sétája közben az oroszlán egy vonalba került vele. Hóféhér, vállig érő haja volt, egyszerűen a fűben ült a kerítés mellett és a sétáló oroszlánt nézte. – Szabad a fűben ülni? – Ennyi szaladt ki a Kovács Wladimir száján. Aztán Kovács Vili felé fordult: – Elég gethes állat. Elég trampli. Ezt nézi? Ezzel tölti az idejét naphosszat?

– Na látod? – mondta Kovács Vili. – Csak ül és nézi és nem csinál semmi egyebet.

Kovács Wladimir elment a kerítésig, ott állt egy darabig. – Mibe kerül nálatok egy ilyen állat? Gondolom, elkérnek érte vagy negyven ezrest, még ha ilyen ideggyógyos is. – Kovács Vili fagyott mosollyal nézett Kovács Wladimir arcába. – Nem eladó – mondta.

– Ha megfordul, odamegyek – mondta gyorsan Kovács Wladimir –, mit mondanak neki?

– Nem fordul meg.

– Miért nem fordul meg?

– Mert nem szokott.

– És mit mondok neki? Hogy apu, hát ez és ez.

– Kovács úr. Azt mondd.

– És ő erre mit fog mondani?

– Nem fog mondani semmit.

Kovács Vili most hirtelen megfordult, szemöldöke, mint egy elérékenyült gyermeknek, megrándult, kezével simította ki elboruló arcát. – Gyere –, mondta és belekarolt a sógornőjébe, elcipelte egy padig, és leültek. – Gyere, beszéljessünk. – Kovács Wladimir felesége elmosolyodott. Kovács Vili is elmosolyodott, szárazon és fenyegetően és azt mondta:

– Utállak. – Az asszony újra elmosolyodott, és bólintott. – Utállak. Mindkettőtököt utállak. – Aztán kimerülten elhallgatott.

– Egészen furcsa, milyen csend van, hogy itt micsoda nyugalom honol – mondta Kovács Wladimir, miközben melőlük telepedett. – Ilyet már rég nem éreztem. Hol kap az ember manapság ennyi csendet és ilyen jó levegőt. Mit kutya az ember, hogy találkozzék egy kicsit a természettel. És ez az oroszlán. Végül is egy oroszlán az egy oroszlán, nem kutyagumi, nem bizony. És ki tudja? Ki tudja, ha időm és lehetőségem lenne, talán elüldöglénnék én is itt békésen... De nekem semmire sincs időm.

Kovács Vili felállt. – Nekem kezd beleműlni az a dolog a lábizmamimba – mondta csendesesen –, ilyenkor mennem kell.

– Nem volt lelkem megzavarni – mond-

ta Kovács Wladimir –, esküszöm, nem tudtam, na.

– Ennyi volt – mondta Kovács Vili, amikor a többiek is felálltak, fél arcával rámosolygott a sógornőjére, majd hirtelen átnyúlt előtte és lerántotta Kovács Wladimir karját a fényképezőgéppel. – Az oroszlánt fényképezem – mondta Kovács Wladimir –, a srácoknak, mert ennél gethesebb, trambulb oroszlánt biztos nem láttak.

– Kezdek lassan kihűlni – morogta magában Kovács Vili, amikor visszafelé ment utolérték.

– A dingókutyákat még egyszer látni szeretném – mondta Kovács Wladimir. – Jártál már Ausztráliában? Itt azt írja, odavalósiak ezek a kutyák. Ott mindenféle furcsaság megterem, emlős madarak, mindenféle kenguruk, egyebek.

– Nem jártam Ausztráliában – mondta

Kovács Vili – bizony isten.

– És amikor lehull a hó, hova lesz az oroszán? – kérdezte Kovács Wladimir, amikor már a kerthelyiség sövénye mögött itták a sörüket. – Mi lesz, ha lehull a hó?

– Utállak – mondta Kovács Vili. – A feleségedet is utálom. Szerencsétlenségünkben csak utálni tudlak.

– A feleségemet én is utálom – mondta Kovács Wladimir; amikor felálltak az asztaltól, és mosolygósan és kérdőn hátba ve-regette az asszonyt.

– Es war ganz nett – felelte Kovács Wladimir felesége, amin körülbelül azt érthette, hogy a délutánt sikerült kedvesen eltölteni.

Forrás: Bodor Ádám: Plusz-mínusz egy nap. Bukarest, Kriterion, 1978

Az utolsó szó jogán

A Deja Vu, a HaRibó és a MannA osztály gondolatai

2015. április 29-én, szerdán, az utolsó órában

(a teljesség igénye nélkül)

A szemétkosárba kerül

- Kivételezés, Negatív hozzáállás
- Áldemokrácia
- Alaptalan superioritásérzet
- Fiúk nem aludhatnak lányokkal
- Gerinctelen kétszínűség és kibeszélés
- Konfliktusok, Csalódások
- Matek, matektábor
- Életben való küzdelmek
- Fölösleges órák és hosszú szünetek
- Rossz élmények, Kudarckok
- Becsöngő és kicsöngő
- A rossz vélemény, rossz évvégi jegyek
- Az osztályok értelmetlen versengése
- Néha úgy elúszik egy-egy hét, hogy észre sem veszem
- Amikor valaki úgy kritizálja a másikat, hogy nem is ismeri, úgy akarja „megmondani a tutit”, hogy nem is tudja, miről beszél.
- Könyvtári órák, könyvtári tartozások
- Tanórák, érettségi
- Ezt a cetli, a sresszelés, bérlet
- Félelmek, szorongás, idegesség
- Lustaság, hibák, hibáim, rossz viccek
- Nem dobok el semmit, mert a legrosszabb emlékeim is az enyéme! Ez így kerek!
- Itt hagyom, hogy lusta vagyok, és hogy beleszarok a dolgokba.
- Késéseim, rossz élmények, az egyes TZ-k
- Egy-két ember, akiket nem szeretek
- Az elvárások okozta stressz
- IB tárgyalásom, IB határozat
- Preiszner elment
- Első óra: közgáz
- Neonzöld cipő, asztalok
- A sötét múlt, éretlenség
- Gyűletet, kivételezés
- Tesi, térd sérülés
- Elalvás az órákon, becsengetés
- Tanulással kapcsolatos lustaság
- Érdemjegyeim, egyesek
- A gyermekvállalás jogi következménye
- Hosszú szünetek
- Fölösleges infók
- Korán kelés, időtöltés
- Bizonytalanság, félenkség
- Rossz pillanatok, kapcsolatok
- Rossz szerelmi viszonyok
- Szerencsétlenség
- Amikor elfogyott a bérlet
- Amikor kitették a HaRibót az A01-ből
- Nem volt idő a reggeli kávéra
- Érettségi para
- Unalom, elszúrt évek
- Felesleges szabályok
- Kirakat demokrácia
- Ki nem mondott dolgok
- A lusta napok, ellenségeskedések
- Aromo, osztályközösség
- Pénteki tanítás, péntek 6. óra, 7. órák
- Az iskola eltűnő alapbeállítottsága
- a korán kelés, a korai kezdés
- Kötött „munkaidő”
- Önzőség, bürokrácia
- Haragvagy, ön- és közgyűlölet
- Fölösleges tantárgyak
- Gimi, dogák
- A felesleges természetórák
- A sok kretén gyerek, akik jobbnak kezelik magukat mindenkinél
- A gyermekkorom
- A pletykák, a bizonytalanság
- Netfit felmérés, próbaérettségi

- Frontális tanítás, házfeladat-hiányok
- a nálam kialakult zavarodott kép
- ebédlő terroista
- 10., 11. tanév, fájdalom
- Igénytelen egyedek, következetlenség
- Szabályozottság: időre kell menni, órára kell menni, viselkedni kell
- Következmények: jónak tűnő ötletekből rossz dolgok lesznek
- Rossz napok, rossz jegyek
- Antinacionalizmus
- Zene, Budapest

A bőrrönd tartalma

- A Poli jó hangulata, rádiózás
- Tanárok, barátaim, Böbe
- Márta törtéirái, művészet
- Toleráns tanárok, gyakorlatias oktatás, matektudás
- Osztálytársak, szemléletmód, céljaim
- Barátaim, vidámság, tudás
- Viszem Fábiánt, Robot, Marcit (de őt kétszer) meg az egész Nomádot.
- Tapasztalatok, szerelem, pillanatok
- Barátságok, tapasztalatok, élmények
- Szoros és értékes barátságok, összetartás, egymásra figyelés, az érzés, hogy milyen polisnak lenni
- Büszkeség, céltudatosság, bölcsebb...ÉN
- Délutáni beszélgetés, matektábor, lazulás
- A MannA osztály mindenestül, a Mannás lányok, a barátságaink, minden polis percem
- Ilka, nyitottság, magam
- Böbe büfé, húgom, szekrény
- Barátok, rengeteg jó emlék és tapasztalat
- Magammal viszem a nagy változásokat, amiken keresztülmentem, hogy mennyit fogytam, hogy mennyit okosodtam és szépültem, és persze a tudásomat
- Sítábor, sulis barátok
- Böbe, a tesiórák, amiket jó szívvel kihagytam, teszi IV. helyezés
- $(x-u)^2 + (y-v)^2 = r^2$

- Történelemszemlélet, példaképektől tanultak, 9.-11.-es valamiféle különleges hangulat
- Tudás, barátok
- Négyjegyű függvénytábla
- Tanárok, osztályközösség, thanksgiving
- Hogy mindig van kivel jót nevetni, beszélgetni, hogy hét éve minden nap látom a barátaim.
- A tanárim, akiket egytől-egyig nagyon szeretek.
- A biztonságérzet, amit a barátságos és elfogadó környezet nyújt.
- Tolerancia, megértés, angolórák
- Rob és a csereprogramok, emberek, akik megértenek és értékelnek, ebédlő, a társasági élet központja
- Tudás, tapasztalat, francia tudásom
- Pénteki foci, nagy durranás, rádió
- Barátok/kapcsolatok, élmények
- Tudás, jókedv, barátok, tapasztalat, gondolkodás, bátorság, elkötelezettség
- Világszemlélet, emberség
- Emberek, befogadás
- Kata
- Hajna, Rob
- Zsolt
- Társaság: általában, hogy cool arcok az osztálytársaim. A jó hülyeségek, amikor kitaláltunk valami király hülyeséget, és nagyokat röhögtünk, hogy milyen hülyék vagyunk. A frankó légkör. A tanárok 99%-a és a többiek is. Iskolába nem szerettem soha járni, de ide mégis szívesen jöttem be.
- A végtelen idő, ami mindenre elég. Hogy mindent ki lehet javítani, újra lehet kezdeni. A közeg maga.
- Tolerancia, kedvesség, jókedv
- Tanárok, Nomád, TMT, KPTV Híradó, Szmeskó János, Dr.Marosvári Péter matekórái, Mackósajt, Tanári kávézó, tea, infókuckó, Poli-szülinap, gofri,1000 pontos röpi, demarkációs vonal, zanza,tv, Fehér Márta, Lulu, Ági, Kapcsolda, töri tagozat, avangárd

- Liberalizmus, tanárok támogatása
- Események emlékei, osztályközösség
- Böbe büféjének hangulata
- Folyosói hangos nevetések
- Kellemes, vicces beszélgetések a tanárokkal
- Maradandó barátságok és egyéb kapcsolatok, Évi matekórái, önismeret
- Paca, Kraviánszky Anna, Sáfrán Kata
- Töri fakt, nagyszünet, sörözés, bérlet
- Órák utáni sörözések
- Közel-Nyugat
- a meg nem valósított a filmklubról való ötletelések
- Márta-felé töriórák
- Dohányzókártya
- Tudás, amit megszereztem, barátok, szerencse, jókedv, határozottság, szexi külső
- Tolerancia, jó viccek, törődés, barátaim
- Aktivitás, megértés/elfogadás
- ezt a toll, francia tudásom
- A HaRibó, Szász Kata órái (meg ő is), Zsolti bácsi
- Közgáz alapismertetek, szabadság, Petra
- Önbecsülés, nyitottság, tudás
- A szabad szellemiség, a polis poénok
- Kitartás, tudás, barátok, emlékek, tudás
- Szerelem, sportrendezvények
- szabadság, gyerekévek
- Sör, tudás, barátok, függvénytábla
- Zsuga, barátok, érettség, nevetés
- Jó hangulatú focik
- Szabadság, tolerancia
- Közgáz
- Bérlet
- Tudás, emlékek
- Szorgalom, jóindulat, nyitottság, állandó mosolygás
- Sose felejtssem el, milyen különleges helyzetem van
- Mori 2 csütörtök, krakkói kaják, hálaadás, Sz.Kata demokráciára nevelés órái

$$x_{1,2} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

Sziasztok!

Mi a szeretet?

Kutatók megkérdeztek néhány négy és nyolc év közti gyermeket arról, hogy szerintük mi a szeretet. A kérdésekre adott válaszok mélysége és komolysága sok esetben a kérdezőket is meglepte.

„Amikor nagyinak begyulladtak az ízületei, nem tudott már előrehajolni, hogy kifejhessen a lábán a körmeit. Most mindig a nagypapa festi a nagy körmeit, pedig neki is ízületi gyulladása van. Ez a szeretet.”

(Rebeka nyolcéves)

„Amikor szeret valaki, akkor máshogy mondja ki a neved. Valahol érzed, hogy az ő szájában biztonságban van a neved.”

(Zsolti négyéves)

„A szeretet az, amikor egy lány bekölnizi magát, a fiú pedig borotválkozó arcszesszel bekeni magát, aztán elindulnak, hogy szagolgassák egymást.”

(Karesz öt éves)

„A szeretet az, amikor az étteremben odaadod másnak a sült krumplidat anélkül, hogy te kérnél az övéből.”

(Kriszti hat éves)

„Szeretet az, ami megnevetet, amikor fáradt vagy.”

(Teri négyéves)

„A szeretet az, amikor anyu kávéfőző apának, de belekortyol, mielőtt odaadná neki, csak a biztonság kedvéért, hogy ellenőrizze, hogy biztosan finom-e.”

(Dani hét éves)

„A szeretet az, amikor két ember állandóan csókolózik. Amikor pedig már belefáradtak a csókolózásba, még akkor is együtt akarnak maradni és beszélgetnek. Apa és anya ilyenek. Szerintem gusztustalan, amikor csókolóznak.”

(Emília nyolcéves)

„A szeretet az, ami karácsonykor a szobában van. Ha egy pillanatra abba hagyod az ajándékok kicsomagolását, akkor lehet meghalálni.”

(Robi nyolcéves)

„Ha jobban szeretnél szeretni, akkor egy olyan baráttal kezd, akit utálsz.”

(Nikolett hat éves)

„A szeretet az, amikor elmondod egy fiúnak, hogy tetszik neked az inge, erre ő ez-

után mindennap csak azt hordja majd.”

(Nóri hét éves)

„A szeretet olyan, mint amikor egy kicsi öreg néni és egy kicsi öreg bácsi még mindig barátok, még azután is, miután jól megismerték egymást.”

(Tomi hat éves)

„A zongoravizsgámon egyedül voltam a színpadon és nagyon féltem. Odanéztem a közönségre, és apu ott mosolygott és intgetett. Csak ő mosolygott. Ezután már nem féltem.”

(Csilla nyolcéves)

„A mamim jobban szeret engem mindenkinél. Senki más nem ad nekem esti puszit, mielőtt elalszom.”

(Klári hat éves)

„A szeretet az, amikor anyu a legfinomabb csirkehúst odaadja apunak.”

(Eszter öt éves)

„A szeretet az, amikor apa izzadt és bűdös, de anya akkor is azt mondja neki, hogy sokkal helyesebb, mint Robert Redford.”

(Krisztián hét éves)

„A szeretet az, amikor a kutyusom megnyalja az arcom akkor is, ha egész nap nem foglalkoztam vele.”

(Marika négyéves)

„Tudom, hogy a nővérem szeret engem. Onnan tudom, mert nekem adja az összes régi ruháját, és emiatt neki el kell mennie majd újakat venni.”

(Laura négyéves)

„Amikor szeretsz valakit, akkor sokat pislogsz, és apró csillagocskák jönnek ki belőled.”

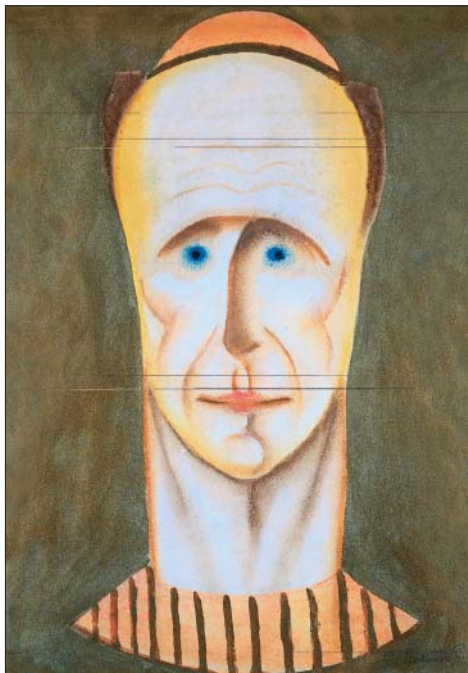
(Judit hét éves)

„A szeretet az, amikor anyu látja aput a mosdóban, és szerinte apu nem is gusztustalan.”

(Márk hat éves)

„Ha nem gondolod komolyan, akkor nem is kéne kimondanod, hogy szeretlek. De ha komolyan gondolod, akkor szerintem sokszor ki kell mondani. Az emberek hamar elfelejtik.”

(Júlia nyolcéves)

Kádár Béla

A 20. századi magyar avantgárd festészet sajátos képviselője szegény zsidó család gyermekeként látta meg a napvilágot 1877. június 14-én Budapesten. Kétnyelvű (német és magyar) környezetben nőtt fel. A hat elemi után kitanulta a vasesztergályos szakmát. Húszévesen gyalogosan nekivágott Európának, megismerkedett Európa nagyvárosaival (München, Párizs), s ekkor határozta el, hogy festő lesz.

1899-ben, 22 évesen kezdte meg képzőművészeti tanulmányait a budapesti Iparrajziskolában. Az 1902/03-as tanévtől a Mintarajztanodában tanult Balló Endre irányítása mellett. 1904-ben Münchenben és Budapesten szabad iskolákba járt. Már 1906-tól szerepeltek rajzai, pasztelljei a Műcsarnok és a Nemzeti Szalon időszakos kiállításain. 1911-ben ösztöndíjjal dolgozott a szolnoki művésztelepen.

Festői pályájának kezdetét az útkeresés jellemezte, Iványi-Grünwald Béla és a neósok mellett Rippl-Rónai József enteriőr képeinek kompozíciós megoldásai és színvilága hatott munkásságára. Figyelt a budapesti nemzetközi kiállításokon megjelenő képekre is, a Nabis-csoport képei és a posztimpresszionisták festésmódja keltette fel érdeklődését.

Rózsa Miklós művészeti íróval életre szóló barátságot kötött, az ő Művészházában számos kiállítási és munkalehetőséghez jutott. Nemes Marcell ezerkoronás díjjal jutalmazta a Művészház Rózsa utcai palotájához készített faliképterveket. A Nyolcak eredményeit is figyelemmel kísérte, főleg a Paul Cézanne-hatások irányvonalát.

Az 1910-es években a Százados úti művésztelep egyik műtermében dolgozott. 1914-ben Vágó László tervei alapján átépítették és felújították a Magyar Színházat, ebben a mennyezeti freskó elkészítésére kapott megbízást (azóta elpusztult). Az Erzsébet Sósfürdő falfestményeit is ő készítette 1918-ban (azóta elbontva). Az első világháború végén önálló kiállításai voltak az Ernst Múzeumban és a Múterem Galériában.

Az aktivizmus irányvonalának fórumaival kapcsolatba kerülve az expresszionizmus hatása alá került. Expresszionista műveivel 1921-ben Scheiber Hugóval közösen volt kiállítása Bécsben. 1922-ben a budapesti Belvederében mutatkozott be, s Hevesy Iván írt művészetéről. 1923 és 1924-ben már a német expresszionizmus legjelentősebb kiállítóhelyén, a berlini Der Sturm galériájában állították ki képeit. Önálló bemutatkozását követően Herwarth Walden több csoportos kiállításra hívta meg, így 1928-ban az USA-ban mutatkozhatott be, oda is utazott.

Az 1930-as években hatása alá került az olasz novecento és az ennek megfelelő hazai római iskola neoklasszicista irányvonalának, klasszicizáló formajegyekkel gazdagított art deco stílusban festette figurális kompozícióit, melyekkel mind művészársai, mind pedig a közönség körében nagy sikere volt. Rendszeresen a Tamás Galéria időszakos kiállításain szerepelt.

A második világháborúhoz közeledve a faji üldöztetés miatt neki és családjának is bujkálni kellett, felesége és mindkét fiúgyermek a holokauszt áldozata lett. A II. világháború után korábbi stílusjegyeit ötvözte munkáiban, egyre dekoratívabb lett. 1949 után a művészeti közeletből kirekesztve, magányban halt meg 1956. január 22-én.

1971-ben rendeztek tiszteletére emlékkiállítást a Magyar Nemzeti Galériában, majd 2002-ben több mint 150 műből álló gyűjteményes kiállítását rendezték meg a Mű-Terem Galériában. Számos művét őrzi a Magyar Nemzeti Galéria.

Forrás: <http://hu.wikipedia.org>

**A Poligráf májusi illusztrációi NAGYRÉSzt
KÁDÁR BÉLA alkotásai közül KERÜLtek ki.**

Tartalom

IT-emlékeztetők	2
Erasmus+ summary	6
Erdei Erika pesti sétája	9
Kapi Marci durran	10
A PoliPiknikről	10
Másik Börtönkarrier	11
Irodalmi háziverseny	12
1000 pontos röpi	15
Berta Zsolt a Zabhegyező fordításairól	16
Hargitai Bea vasárnapja bezárt	20
Emlékhely a Gát utcában	21
Bodor Ádám Állatkertje	22
A végzős osztályok az utolsó szó jogán	25
Kisgyerekek a szeretetről	29
Kádár Béláról	30
Aranyköpések	32

Aranyköpések

- A történetbe belefolyódik a háborúA képen éppen a vértanúság folyik.
- ...majd a végén bekövetkezik a fájdalmas vég, ami nem annyira hangzik valami kellemesnek.
- A bal oldalon a függöny belemegy a képbe.
- A festő kalapja egyezik a kor jeles festőivel, mint Michelangelo, Donatello, Leonardo Da Vinci.
- A festő el van fordulva, és északkeleti irányból fest.
- A férfi nyilvánvalóan háttal van képen, mivel a festők csak így tudnak festeni.
- A festő festékekkel, ecsetekkel, márvánnyal, papírral csinálta a festményt.
- A képen látható nő kezében található trombita hangszer. Ez a hangszer kompozícióra utal, mivel ez egy elem.
- A nőn látszik, hogy nem annyira szegény, [...] fején egy bozótos fejdísz.
- Az asztal a nőnek az altestét, azaz a szoknyáját eltakarja.
- Végül, de nem utolsó sorjában...
- Ez egy összesűrített könyv.
- A tékozló azt jelenti, hogy tétovázó.
- A karaktereknek van jelleme.
- A költő lírai énje elfelejtette Isten nevét.
- Istenen látszik az idő vasfoga, de a képen úgy néz ki, hogy jól tartja magát.

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzja

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében